

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 803/2020
15.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Топлице Живковића, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Михајла Бакрача и адвоката Милоша Цвијића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 41/18 од 07.10.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 982/19 од 23.01.2020. године, у седници већа одржаној 15.09.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Топлице Живковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 41/18 од 07.10.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 982/19 од 23.01.2020. године, у односу на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона, поднети захтев **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу К 41/18 од 07.10.2019. године, окривљени Топлица Живковић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 15 година у коју му је урачунато време проведено у притвору од 11.03.2016. године па надаље. Окривљени је обавезан да суду накнади паушал као и трошкове кривичног поступка, о којима ће бити одлучено посебним решењем док су правни следбеници покојног АА, ББ и др. упућени на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 982/19 од 23.01.2020. године, одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног Топлице Живковића и његових бранилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. и члана 483. ЗКП, браниоци окривљеног, адвокат Михајло Бакрач и адвокат Милош Цвијић поднели су захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 485. ЗКП, уз предлог Врховном касационом

суду да усвоји поднети захтев, те да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Републичком јавном тужиоцу, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу и то исказу сведока оштећене ВВ који доказ првостепени и другостепени суд сматрају круцијалним за осуду окривљеног Топлице Живковића. Одбрана детаљно означава свих шест записника о саслушању сведока оштећене ВВ, пред Вишим јавним тужиоцем у Пожаревцу и Вишим судом у Пожаревцу, уз навођење да она никада у конкретној кривичноправној ствари није положила заклетву како то изричито налаже члан 96. став 1. и 3. ЗКП, нити је евентуално одбијање унето у записник како то налаже члан 96. став 5. ЗКП.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване и нетачне, с`обзиром да је у списима предмета - записнику о главном претресу К 36/16 од 19.04.2017. године одржаном пред Вишим судом у Пожаревцу на страни 3 и 4 који се односи на саслушање сведока ВВ наведено „након што је сведок од стране председника већа упозорен у смислу члана 95. и 401. ЗКП да је дужан да говори истину, да не сме ништа прећутати и да давање лажног исказа представља кривично дело, а да није дужан да одговори на одређено питање ако је вероватно да би тиме изложио себе или лице из члана 94. став 1. ЗКП, тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу, **након положене заклетве изјави ...**“

Из наведених разлога, Врховни касациони суд налази да се напред изнетим наводима побијана пресуда неосновано оспорава због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП с`обзиром да се пресуда, између осталих, заснива и на доказу - исказу сведока ВВ, доказу на коме се по одредбама ЗКП може заснивати, с`обзиром да је исти прибављен у законито спроведеном поступку на главном претресу, па су супротни наводи у захтеву бранилаца окривљеног оцењени као неосновани.

Поред тога, поднетим захтевом бранилаца окривљеног се на исту битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП указује наводима да су вештачења биолошких трагова од 08.03.2016. и 10.03.2016. апсолутно незаконита с`обзиром да у конкретном случају „није испоштован ланац кретања доказа односно нису испоштовани постављени стандарди и то од тренутка уочавања предмета и трагова на лицу места преко њиховог изузимања, паковања, транспорта до лабораторије па све до њихове презентације на суду“. Комисија вештака Биолошког факултета, у конкретној правној ствари, није радила у складу са правилом о континуитету доказних средстава јер је у конкретном случају лице места било

измењено, односно предмети који су у одређеном облику и стању затечени на лицу места су вештаку достављени на анализу у измењеном стању између осталог јер криминалистички техничар ГГ је приликом увиђаја користио само један пар заштитних рукавица иако лица која изузимају трагове морају имати рукавице које се смеју употребљавати само једном и за изузимање само једног трага и које се морају мењати код изузимања сваког трага. Одбрана налази да код потпуно нестручног и незаконитог начина изузимања трагова вештачење произашло из анализе таквих трагова представља незаконити доказ.

Врховни касациони суд налази да се из нетим наводима суштински указује на доказну вредност вештачења код утврђивања чињеница које су биле предмет вештачења односно на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду одредбе члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, па је поднети захтев, у наведеном делу, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић